

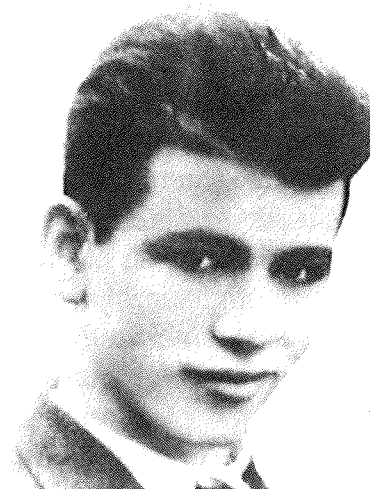

jih jedinica. Njegova smrt bila je težak gubitak za Mostarski bataljon. Sve što su borci, u tom trenutku, mogli reći bilo je: ›Osvetićemo te, družo komesare!‹ Tako je i bilo. Nastavili su borci Mostarskog bataljona borbu, borili se prsa u prsa s neprijateljem i posljednji su, nakon proboja glavne operativne snage, napustili Tjentište.

Neka nas ova bista podsjeća na lik i revolucionarno djelo Šefika Obada, narodnog heroja, koji je u najljepšim godinama života ostao na vječnoj straži na Sutjesci.«

Bistu je otkrio Džemal Dizdar Džemac, nosilac Partizanske spomenice 1941. godine.

Bistu je izradio akademski vajar Florijan Mićković.

AHMED (Selima) PINTUL

Rođen 23. juna 1922.
u Mostaru. Bravar.
Član KPJ od 1941. U
NOB stupio 1941. Po-

ginuo aprila 1944. kod Konjica. Za narodnog heroja proglašen 20. decembra 1951. godine.

Sin Selima i Pašane Pintul, živio je u dosta teškim prilikama, ali je uspio da završi bravarski zanat. Nakon školovanja zaposlio se na Rudniku mrkog uglja, ali je i dalje ostao nerazdvojan sa svojim školskim društvom i komšijom Mladenom Balordom Lobrom. Kao učenici osjetili su težak i neravnopravan položaj radnika, pa su se veoma mladi opredijelili za revolucionarni omladinski pokret. Njihovo druženje i angažovanost među mladima nije ostalo nezapaženo, te su kao aktivisti veoma mladi postali članovi KPJ. Isticali su se u rasturanju letaka i propagandnog materijala u sredinama gdje su radili i u naselju Carina gdje su stanovali.

Nakon okupacije zemlje Pintul se sa Balordom i drugovima angažovao na prikupljanju hrane, oružja, municije, vojne opreme i sanitetskog materijala. Upadali su u Sjeverni logor i vješto iznosili plijen stvarajući na taj način rezerve u svojim ilegalnim skrovištima. U jednoj akciji na Sjeverni logor uhapšen je Pintul, ali se pravdao da je krenuo po hranu pa je pušten iz zatvora. Početkom novembra Pintul je napustio Mostar i našao se u sastavu Konjičkog bataljona. U prvim bit-

kama istakao se kao hrabar borac. Uvijek je bio, bez obzira na dužnost koju je vršio, među čelnima. Nikada nije izostajao iza bombaša, nikada nije ostajao iza dobrovoljaca koji su se javljali na izvršenje najtežih zadataka. Svugdje je ispoljavao snalažljivost i hrabrost. Istakao se u borbama na Vlašiću, zatim u bici za oslobođenje Žepča, gdje su bombaši Mostarskog bataljona dali poseban doprinos prilikom zarobljavanja oklopnog voza koji su potom uništili. I u bici za Prozor istakao se Pintul. Tu je i ranjen, ali se ubrzo vratio u sastav Mostarskog bataljona na dužnost zamjenika komandira čete. Učesnik je bitke na Sutjesci, gdje je, iako slabog zdravlja, pokazao kako se starješina bori na čelu svoje jedinice.

Kada je Mostarski bataljon, nakon V neprijateljske ofanzive, boravio u Mostaru i ponovo se formirao, Pintul nije bio u njegovom sastavu. Nalazio se u sastavu Desete hercegovačke brigade. Kada su crnogorski delegati krenuli na II zasjedanje AVNOJ-a u Jajce, i Pintul je sa borcima Desete hercegovačke brigade bio u njihovoj pratnji. Prilikom susreta sa Mostarskim bataljonom, pošto je imao visoku temperaturu, dozvoljeno mu je da ostane u sastavu te jedinice, za što je saglasnost dao Uglješa Danilović. Pintul je, kad je ozdravio, raspoređen na dužnost komandira čete u Čuhovićima. Noću 6. na 7. januara 1944. njegova četa zaustavlja teretni voz na pruzi Bradina – Konjic. Zarobili su domobrane, a kompoziciju od 3 lokomotive i 12 vagona pustili su niz prugu i tako se survala u provaliju kod Podorašca. Napadao je na četnička uporišta u Čičevu i Kuli.

Mostarski partizanski odred formiran je 16. marta 1944. i imao je u svom sastavu 230 boraca. Komandant Mostarskog bataljona u sastavu Odreda bio je Ahmed Pintul a politički komesar Fadil Numić. Komandant je, kao i ranije, učestvovao u svim akcijama, ali je istovremeno bio veoma brižan za svoje borce.

Kada je Štab Mostarskog bataljona dobio informaciju da će iz Konjica i Podorašca domobrani i ustaše napasti slobodnu teritoriju, Pintul je sa Drugom četom iz Čuhovića i dijelom Izviđačkog voda preko sela Džepi izbio na brdo Grad, gdje je postavio zasjedu. Umjesto neprijatelja naišao je Vojo Kovačević koji se vraćao u sastav Desete hercegovačke brigade iz Drvara, iz Vrhovnog štaba. Njegovi borci prije polaska u Hercegovinu dobili su nove ruske uniforme i zamijenili puške automatima dobošarima, što je izazvalo zabunu. U Ivan-planini prešli su prugu i cestu. Prethodnica je puštena na oko 50 metara ispred zasjede. Pintul je iz svog automata otvorio vatru, što je bio znak i ostalim borcima da otvore vatru. Po magli i snijegu, u samo svitanje, otpočela je borba. Kada se podigao mitraljezac, koji je bio u zasjedi, smrtonosno je pogođen. Pintul je, uz pomoć Gojka Uljarevića, izvukao mitraljez ispod mrtvog druga i prije nego je otvorio vatru, i sâm je smrtonosno pogođen.

Pošto se od napadača čulo »Naprijed, drugovi!«, u isto vrijeme je i Fikreta Fika Mišić povikala: »Naprijed, proleter!«, nastalo je dovikivanje. U magli, u teškim prilikama, uspostavljena je veza. Radilo se o partizanskoj jedinici, a ne o neprijatelju. »Pintule, šta bi s nama?« – govorio je kroz plač nad mrtvim tijelom svoga druga Đorđo Karišik, koji je naišao na zasjedu.

Tako se, u nesporazumu, ugasio život Ahmeda Pintula, istaknutog borca i starješine.

SLUŽIO NARODU

Na Trgu rudara, 21. decembra 1985. godine, otkrivena je bista narodnog heroja Ahmeda Pintula. Bistu je otkrio, nakon prigodnog govora, inž. Fazlija Ali-kalfić, nosilac Partizanske spomenice 1941, koji je, pored ostalog, rekao:

»Ljubav prema slobodi i rodnoj grudi za Mostar i Mostarce je osnovno mjerilo ljudske vrijednosti. Istorija, davna i savremena, puna je dokaza za tu ljubav. Ustajali su Mostarci i borili se protiv Turaka, Švaba i protiv svojih domaćih ljudi koji su posezali na njihovu slobodu i ljudsku ličnost. Poznato je da nikada prije i teže naša zemlja i naš čovjek nisu doživjeli takvu pokoru i takvo nasilje popraćeno nečuvenim zločinima, kao što se to desilo s neprijateljskom okupacijom zemlje koja počinje slomom Jugoslavije u proljeće 1941. godine. Domovina je obespravljena, raskomadana i pritisnuta, prije svega, njemačko-talijanskim premoćnim snagama, a sa svih strana su se na našu zemlju sručile vojske njihovih fašističkih pomagača, podanika i saradnika – Mađarske, Bugarske i drugih. Svejedno, očajanju nije bilo mjesta, potištenost je ubrzo zamijenila natčovječanska snaga i odlučnost da se ustankom i borbom slome okupator i domaći izdajnici svih boja. Mostar, mladost Mostara, u najtežim ilegalnim uslovima, odazvala se pozivu KPJ i odlučila da sve svoje ljudske vrijednosti stavi u službu naroda, da se bori do pune pobjede i slobode.

Ogromne žrtve su dali naši narodi i narodnosti u drugom svjetskom ratu u borbi za slobodu, za bratstvo, za bolji život. Te žrtve nas obavezuju da uložimo sve snage da zemlju izvedemo iz teškoća u kojima se trenutno nalazimo. Mi ne smijemo nikada i nikome dozvoliti da napada i podriva tekovine narodnooslobodilačkog rata i revolucije, jer se time ugrožavaju temelji sadašnjice i budućnosti zemlje.

Stojimo pred bistom narodnog heroja Ahmeda Pintula. Ona nas u sjećanjima vraća na jedno veliko nezaboravno vrijeme herojske mladosti i stamene ličnosti koje se svojim djelima i samoprijegorom upisalo u nezaborav naše istorije. Ima određene simbolike u tome da u ovoj godini, kada s ponosom slavimo 40-godišnjicu oslobođenja zemlje i pobjede nad fašizmom,

upravo na današnji dan, Dan rudara Bosne i Hercegovine, s posebnim pijetetom mislimo na naše heroje. Pintul je pripadao rudarima, dijelu radničke klase koja nastavlja revoluciju preobražaja i iz dubina vadi ugali kao baznu sirovinu za energetske osnovu ukupne proizvodnje i razvoja zemlje.«

Bistu je izradio akademski vajar Nikola Njirić

REFIK HAMZIĆ

MOSTARCI
NARODNI
HEROJI
JUGOSLAVIJE

IZDAVAČ: SKUPŠTINA OPŠTINE MOSTAR
IZVRŠNI ODBOR

Odbor za postavljanje bista narodnih heroja
ADRESA: Skupština opštine Mostar

ODGOVORNI UREDNIK: Jovo PEJANOVIĆ

REDAKCIJA: Esad BUBIĆ, Jovo PEJANOVIĆ (predsjednik),
Jovo POPARA, Vlatko ŠUNJIĆ i Anđelko ZELENKA

TEKST: Refik HAMZIĆ

RECENZENTI: Enver ĆEMALLOVIĆ i Risto IVANIŠEVIĆ

LEKTOR I KOREKTOR: Velimir LAZNIBAT

NASLOVNA STRANA I LIKOVNA OPREMA: Mirza HAMZIĆ

FOTOGRAFIJE: MUZEJ HERCEGOVINE MOSTAR
FOTOGRAFIJE BISTA: Mišo GOVORČIN

ŠTAMPA I POVEZ: ŠRO »RADE BITANGA« MOSTAR
ZA ŠTAMPARIJU: Emir VUKOTIĆ
ŠTAMPANJE ZAVRŠENO: februara 1986.

TIRAŽ: 5.000 primjeraka

REFIK HAMZIĆ

MOSTARCI, NARODNI HEROJI JUGOSLAVIJE